

РЕШЕНИЕ

№ 3622

гр. София, 02.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 27.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11717** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 156 - 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, вр. Закона за данък върху добавената стойност.

Образувано е по жалба на „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] електронен адрес: nar,@fskkartel.com, чрез Д. А. Б., в качеството на управител, срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020006146-091-001/19.07.2021 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията, и А. А. Н. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1556/07.10.2021г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

По изложени в жалбата съображения дружеството оспорва РА в частта на отказаното право на приспадане на данъчен кредит. Твърди, че актът е незаконосъобразен – издаден в противоречие с чл. 68, ал. 1 и чл. 69, ал. 1 от ЗДДС. Счита, че фактическите констатации и правни изводи в РА не се подкрепят и са в противоречие със събраните и представени доказателства. Според жалбоподателя РА е постановен при особено съществени нарушения на административнопроизводствените правила и принципи на данъчния процес относно осигуряване и гарантиране на правото на защита, на служебното начало и обективност при извършване на ревизията, всестранност и пълнота на доказателствата. Счита, че актът съдържа констатации и изводи, които не се подкрепят от извършените процесуални действия и органите по приходите не са

успели с допустимите доказателствени средства да обосноват своите твърдения.

Пред Съда дружеството - жалбоподател е представлявано от адвокат, който: поддържа жалбата (л. 5-19 от делото) ; ангажира заключение на съдебно-счетоводна експертиза (л. 207-220) и допълнително заключение на съдебно-счетоводна експертиза (л. 244-263), прието без оспорване; претендира възстановяване на разноски за водене на делото. Допълнително е представена писмена защита.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, като поддържа мотивите, изложени в решенията на директора на Дирекция ОДОП С. и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура, редовно уведомен не изпраща представител.

Административен съд София – град, трето отделение, 60-и състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221020006146-020-001 от 12.10.2020 г., връчена на 28.10.2020 г., изменена със Заповед №Р-22221020006146-020-002 от 27.01.2021 г., връчена на 28.01.2021 г. и Заповед №Р-22221020006146-020-003 от 25.02.2021 г., връчена на 26.02.2021 г., издадени от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД.

Г. И. М. е определен за компетентен орган за възлагане на ревизията /О./, на основание чл. 11, ал. 3 от Закона за Националната агенция за приходите /ЗНАП/, във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на и.д. директор на ТД на НАП С..

Ревизията е с обхват определяне на задълженията на дружеството по ЗДДС за данъчните периоди от 01.05.2020 г. до 31.07.2020 г. Срока за приключване на ревизията, първоначално е определен до 3 месеца от връчване на първата ЗВР – т.е. до 28.01.2021г., в последствие е изменен до 26.03.2021 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221020006146-092-001/23.04.2021 г., връчен на 17.05.2021 г. С доклада е направено предложение за определяне на задължения по ЗДДС и лихви общо за ревизираните периоди в размер на 111 378,34 лв., при декларирани такива в размер на 7 481,56 лв.

Във вр. с искане с вх. №Р-22221020006146-М.-001-И от 31.05.2021 г., от ръководителя на ревизия е издадено Уведомление №Р-22221020006146-РУС-001 от 31.05.2021 г. за продължаване на срока за подаване на възражение и представяне на доказателства по издадения РД, считано до 30.06.2021 г.

Жалбоподателя е упражнил правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу издадения

РД е подал писмено Възражение с вх. №Р-22221020006146-В.-001-И от 29.06.2021 г. Възраженията са преценени в РА като неоснователни.

Ревизията приключва с РА №Р-22221020006146-091-001/19.07.2021 г., издаден от Г. И. М., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и А. А. Н., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията. РА е връчен на 19.07.2021 г.

С процесния РА на дружеството са установени задължения за довносяне общо в размер на 106 210,81 лв., в т.ч., както следва: ДДС в размер на 95 745,19 лв. и лихви в размер на 10 465,62 лв.

„РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД е учредено и вписано в Агенцията по вписванията на 02.02.2009 г.

Основен предмет на дейност на дружеството е доставка на материали, необходими за изграждане на покривни конструкции и техният монтаж. Металните керемиди и придружаващите ги елементи се доставят от водещи европейски производители от Полша и Румъния като: БЛАХОТРАПЕЦ- РУМЪНИЯ, ВИКИНГ ПРОФИЛ-РУМЪНИЯ, КРОНМАТ-ПОЛША, ПОЛОНИКА-ПОЛША, както и от България. Продажбите се осъществяват в България. За извършване на продажбите и услугите са наети 4 лица на трудов договор, съответно двама общи работници на 2 - часов работен ден, и двама служители на 8 - часов работен, на длъжност мениджър ключови клиенти и продавач-консултант.

Дейността се осъществява от офис на дружеството на адрес: [населено място], [улица] наета складова база на адрес: [населено място], [улица]. Дружеството е регистрирано по ЗДДС на 26.02.2009 г.

На 28.01.2021 г. по електронен път на ревизираното лице е връчено Искане за представяне на документи, писмени обяснения и справки от задължено лице /ИПДПОЗЛ/ №Р-22221020006146-040-001 от 22.01.2021 г. на основание чл. 37, ал. 2 и 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК. В резултат по искането са представени документи с придружителни писма с вх. №Р-22221020006146-ПРД-001-И/10.02.2021 г., №Р-22221020006146-ПРД-002-И от 10.02.2021 г. и №Р-22221020006146-ПРД-003-И/10.02.2021 г., отразени и коментирани в РД и РА.

На основание чл. 45 от ДОПК са извършени 2 насрещни проверки на други задължени лица – преки доставчици на жалбоподателя, резултати от които са документирани с протоколи по съответния ред: ПИНП №П-22220320216578-141-001 от 11.02.2021 г. - относно „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и ПИНП №П-22221421000066-141-001 от 10.02.2021 г. - относно „ХОБИСИМО“ ЕООД. При проверките до двете дружества са изготвени искания за представяне на документи, които са връчени по реда на чл. 32 от ДОПК. От доставчиците не са представени документи.

От органите по приходите са извършени проверки за относими данни в

информационния масив /ИМ/ на НАП.

Ревизиращите приели, че има спорни задължения за ревизираните периоди, които произтичат от извършена на основание чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от ЗДДС, корекция на правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 95 745,19 лв., поради извода за липса на реални доставки, документирани със 7 фактури, издадени от „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ХОБИСИМО“ ЕООД с предмет – строителни материали.

Органите по приходите са посочили, че през м. 5.2020 г. и м. 06.2020 г., жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 89 445,20 лв. за доставки, документирани със следните 3 фактури, издадени от „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД: ф-ра 5020...04/22.05.2020 г. с данъчна основа /ДО/ 203 544,00 лв. и ДДС – 40 708,80 лв., ф-ра №5020...05/25.05.2020 г. с ДО 203 588,00 лв. и ДДС – 40 717,60 лв. и ф-ра №5020...06/01.06.2020 г. с ДО 40 094,00 лв. и ДДС – 8 018,80 лв.

По данни от ПП V. е установено, че спорните 3 фактури са декларирани от доставчика в подадени от него дневници за продажбите за съответните периоди.

За „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е установено, че е регистрирано по реда на ДОПК на 08.06.2007 г. Дружеството е регистрирано по ЗДДС на 19.06.2007 г. и към момента на проверката е с активна регистрация. В хода на проверката до Началник отдел „Регистрация“ при ТД на НАП С. е изготвен доклад за дерегистрация на „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД. била извършена проверка в ИМ на НАП, при която е установено, че задълженото лице не е внесло дължимия данък по справки–декларации съгласно чл. 89, ал. 1 от ЗДДС. От справка в ИМ на НАП било установено, че към 12.02.2021 г. дружеството има изискуеми задължения общо в размер на 285 063,96 лв. /в т.ч. главница 258 464,49 лв. и лихви 26 599,47 лв./. Съгласно чл. 176, т. 1, т. 3 и т. 6 от ЗДДС дружеството било дерегистрирано по ЗДДС на 10.03.2021 г.

Констатирано е, че проверяваният доставчик се е управлявал и представлявал от К. В. К. и Р. Б. Е.. На 07.03.2019 г. е вписано прехвърляне на дяловете на дружеството на С. П. Л..

Предмет на дейност на посочения доставчик е: спедиция, вътрешен и международен транспорт, търговска дейност в страната и чужбина, както и всяка друга стопанска дейност, незабранена от закона. Основната дейност е с код но Н.: 49.41 - Товарен автомобилен транспорт.

По информация от ПП С. - Данни за осигуряването по [улица] г. до 30.06.2020 г. било установено, че в дружеството няма назначени лица на трудов договор.

На „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е извършена ревизия по ЗДДС за периодите от 01.08.2019 г. до 29.02.2020 г., приключила с РА №Р-22220320003217-091-001 от 11.01.2021 г., с който са определени задължения по

ЗДДС в размер на 246 949,79 лв. и лихви – 24 017,20 лв.

В хода на ревизията до дружеството са изготвени 3 ИПДПОЗЛ. Две от исканията са връчени по електронен път, а третото е връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. От дружеството не са представени документи. Извършени са 3 посещения на адреса за кореспонденция в [населено място], [улица] едно посещение на друг известен адрес в [населено място], [улица], но не са успяли да си осигурят достъп до първични и вторични документи и търговска кореспонденция. На адреса не е намерен представляващ управител и или упълномощено лице.

В хода на процесната ревизия при извършена проверка в дневниците за покупки на „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е установено, че за м. 05.2020 г. и м. 06.2020 г., през което периоди са издадени спорните 3 фактури към жалбоподателя, от доставчика са декларирани покупки на стоки по фактури с данъчна основа /ДО/ общо в размер на 1 242 660,00 лв. и ДДС 248 532,00 лв., издадени от „МИГ ПЕРСОН“ ЕООД, ЕИК[ЕИК]. Последното е deregистрирано на 20.08.2020 г., при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС.

Към момента на ревизията, както и към периода на издаване на спорните фактури към жалбоподателя „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД няма регистриран ЕКАФП. През м. 03.2012 г. има данни за регистрирани 2 фискални устройства в обект за търговия на дребно с облекло, които са deregистрирани през 2013 г. и 2014 г.

При проверка в ПП У. /Управленска информационна система/DataWarehouse/, ревизиращите установили, че дружеството не притежава имущество - недвижими имоти и МПС, няма нает персонал на трудов договор, няма търговски обекти под наем и поради това приели, че няма доказателства за реално извършени доставки на стоки към „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД и ревизиращите приели, че прекият доставчик не притежава необходимия ресурс за извършване на спорните фактурирани доставки.

Във връзка с процесните доставки от жалбоподателя са представени документи, описани на стр. 6-7 в РА.

Представена е ф-ра №5020...04/22.05.2020 г. със следния предмет на доставка: 1. Подпокривно фолио паропропускливо – 1 200 ролки x 80,80 лв.; 2. Бохемит плюс безцветен фунгициден и инсектициден препарат – 5 литра – 480 бр. x 135,80 лв. и 3. Пожароустойчив лак за дърво лусолак 750 мл. – 1 800 бр. x 23,00 лв.

Към фактурата е приложен Приемо-предавателен протокол /ППП/ от 22.05.2020 г., с който е документирано предаване и получаване на стоките по фактурата. Посочено е транспортно средство с рег. [рег.номер на МПС] /С 7888 ЕК. Съгласно ППП стоката е предадена от С. Л. и приета от Д. Б..

Представена е ф-ра №5020...05/25.05.2020 г. със следния предмет на доставка: 1. Подпокривно фолио паропропускливо – 480 бр. ролки x 79,60 лв.; 2. Бохемит плюс безцветен фунгициден и инсектициден препарат – 5 литра – 300 бр. x 133,50 лв.; 3. Медни профили – 2 980 кг. x 39,50 лв. и 4. Винт патентен D. 571D5x30 A2 – 600 кутии

х 12,70 лв.

Към фактурата е приложен ППП от 25.05.2020 г., с който е документирано предаване и приемане на стоката. Посочено е транспортно средство с рег. [рег.номер на МПС] /С 7888 ЕК. Съгласно ППП, стоката е предадена от С. Л. и приета от Д. Б..

Представена е ф-ра №5020...06/01.06.2020 г. със следния предмет на доставка: 1. Медни профили – 880 кг. х 39,50 лв. и 2. Винт патентен D. 571D5x30 A2 – 420 кутии х 12,70 лв. Към фактурата е приложен ППП от 01.06.2020 г., с който е документирано приемане и предаване на стоката по фактурата. Посочено е транспортно средство с рег. [рег.номер на МПС] /С 7888 ЕК. Съгласно ППП стоката е предадена от С. Л. и приета от Д. Б..

Представени са преводни нареждания за кредитен превод по ф-ра №[ЕГН]/22.05.2020 г., както следва: на 12.06.2020 г. – 50 000,00 лв.; на 30.07.2020 г. – 5 000,00 лв.; на 10.08.2020 г. – 8 000,00 лв.; на 11.08.2020 г. – 12 000,00 лв.; на 12.08.2020 г. – 12 000,00 лв. и на 13.08.2020 г. – 12 000,00 лв.

Констатирано е, че общо преведените суми по ф-ра №5020...04/22.05.2020 г. са в размер на 99 000,00 лв., т.е. извършено е частично плащане по фактурата. По отношение на останалите фактури не са представени документи за разплащане – банкови извлечения, платежни нареждания и др.

Съгласно представени писмени обяснения на жалбоподателя, доставките от „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД са осъществени чрез пряко договаряне между управителите на съответните дружества. Стоките и материалите са предадени в складовата база в [населено място].

Установено е, че през м. 07.2020 г. жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 6 299,99 лв. за доставки, документиран с следните 4 фактури, издадени от прекия доставчик „ХОБИСИМО“ ЕООД: ф-ра №10...016/25.07.2020 г. с ДО 7 966,67 лв. и ДДС – 1 593,33 лв.; ф-ра №10...014/16.07.2020 г. с ДО 7 816,67 лв. и ДДС – 1 563,33 лв., ф-ра №10...15/24.07.2020 г. с ДО 7 900,00 лв. и ДДС 1 580,00 лв. и ф-ра №10...011/08.07.2020 г. с ДО 7 816,67 лв. и ДДС 1 563,33 лв.

По данни от ПП V. е установено, че спорните 4 фактури са декларирани от доставчика в подадени от него дневници за продажбите за съответните периоди.

За „ХОБИСИМО“ ЕООД ревизиращите установили, че е вписано в Търговския регистър на 22.03.2011 г. П. вписана промяна е от 01.06.2020 г. Единоличен собственик на капитала и управител е М. А. У.. Дружеството е с капитал в размер на 100,00 лв. Седалище, адрес на управление и адрес за кореспонденция на дружеството е [населено място], район р-н „С.“,[жк], [улица]. Вписаният предмет на дейност е покупка на стоки или други вещи с цел препродажба в първоначален, преработен или обработен вид. Дружеството е регистрирано по ДОПК на 25.02.2011 г. и по ЗДДС на 29.03.2011 г. - по избор, независимо от облагаемия оборот. Дерегистрирано е по ЗДДС

от 30.12.2020 г. – при установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС.

При проверка в С. - Данни за осигуряването по БУЛСТАТ за период м. 07.2020 г. е установено, че в дружеството има назначени 7 лица на трудов договор на длъжности - строител жилища, работник изолация, кофражист. Лицата са назначени на 09.06.2020 г. и на 22.01.2021 г. трудовите им договори са прекратени. За назначените лица не са внасяни здравно-осигурителни задължения и данък върху доходите.

При направена справка за задълженията е установено, че дружеството има задължения за ДДС по справки-декларации, задължения за осигурителни вноски за ДОО, ЗО, УПФ и ДДФЛ.

За м. 07.2020 г., през който са издадени процесните 4 фактури към жалбоподателя, провереният доставчик декларира ДДС за внасяне по СД в размер на 236,14 лв., който не е внесен в бюджета. В дневника за покупки за м. 07.2020 г. „ХОБИСИМО“ ЕООД декларира ф-ра №70...04/03.07.2020 г. с ДО 51 000,00 лв. и ДДС 10 200,00 лв. за покупка на стока по опис от доставчик с некоректно поведение - „ИНОКС 2000“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], дерегистриран по ЗДДС на 14.08.2020 г. През периода са декларирани и услуги по договор от посочения доставчик с ДО общо в размер на 496 250,00 лв. и ДДС 99 250,00 лв.

При проверка в ПП Фискални устройства с дистанционна връзка е установено, че „ХОБИСИМО“ ЕООД има регистриран ЕКАФП с № на ФУ ДУ447760, № на ФП 36605796, въведен в експлоатация на 22.06.2020 г., тип на обекта – Обект за търговия на дребно с други стоки на адрес: [населено място], р-н „С.“, [улица], наименование на обекта-офис. Няма данни дружеството да притежава търговски обект – склад и/или, магазин за търговия със стоки.

По данни от ПП У. било установено, че дружеството не притежава имущество -недвижими имоти и МПС, няма търговски обекти под наем, поради това е прието, че няма доказателства за реално извършени доставки на стоки към „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД.

В обобщение ревизиращите приели, че доставчикът не притежава необходимия ресурс за извършване на фактурираните спорни доставки.

Във връзка с процесните доставки от жалбоподателя са представени документи, описани на стр. 8 в РА.

Приложена е ф-ра №10...011/08.07.2020 г. с предмет - строителни материали по опис. Опис не е представен. Към фактурата е представен ППП от 08.07.2020 г., с който е документирано приемане-предаване на следните стоки: подпокривно фолио паропропускливо – 95гр./кв.м. – 100 бр. x 78,1667 лв. ед. Ц. Съгласно ППП стоката е предадена от М. У. и приета от Д. Б.. Липсва подпис на приел – от лицето Д. Б..

Приложена е ф-ра №10...014/16.07.2020 г. с предмет на доставка –

строителни материали по опис. Опис не е представен. Към фактурата е приложен ППП от 16.07.2020 г., с който е документирано приемане/предаване на следните стоки: подпокривно фолио паропропускливо – 95гр./кв.м. – 100 бр. х 78,1667 лв. ед. Ц.. Съгласно ППП стоката е предадена от М. У. и приета от Д. Б.. Липсва подпис на приел – от лицето Д. Б..

Представена е ф-ра №10...015/24.07.2020 г. с предмет на доставка – строителни материали по опис. Опис не е представен. Към фактурата е приложен ППП от 24.07.2020 г., с който е документирано приемане/предаване на следните стоки: винт патентен D. 571D5x30 A2 – 600 кутии х 13,1667 лв. ед. Ц.. Съгласно ППП стоката е предадена от М. У. и приета от Д. Б.. Липсва подпис на приел – от лицето Д. Б..

Представена е ф-ра №10...016/25.07.2020 г. с предмет на доставка – строителни материали по опис. Опис не е представен. Към фактурата е приложен ППП 25.07.2020 г., с който е документирано приемане/предаване на следните стоки: профили – 332 кг. х 23,996 лв. ед. цена. Съгласно ППП стоката е предадена от М. У. и приета от Д. Б.. Липсва подпис на приел – от лицето Д. Б..

Фактурите, издадени от „ХОБИСИМО“ ЕООД са придружени с фискален бон от ЕКАФП, на който са маркирани услуги. Касовият апарат е регистриран в офис на адрес: [населено място],[жк], ул. „512“ №10. В тази връзка е констатирано, че дружеството да притежава търговски обект /склад, магазин/.

Съгласно представени писмени обяснения от жалбоподателя доставките от „ХОБИСИМО“ ЕООД са осъществени чрез пряко договаряне между управителите на съответните дружества. Стоките и материалите са предадени в складовата база в [населено място].

В обобщение за доставките от посочените 2 дружества преки доставчици в РА е формиран извод за липса на реални доставки, при липса на доказани материална и кадрова обезпеченост на доставчиците, както и липса на доказателства за осъществен превоз и произход на стоките и счетоводно отразяване на същите при доставчиците.

Водени от горното е издаден процесния РА с който е отказано правото на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 95 745,19 лв. и с РА са изменени резултатите по ЗДДС за спорните 3 ревизирани периоди.

Срещу РА е подадена жалба вх. №53-06-6102 от 02.08.2021 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1301/10.08.2021 г.

С вх. №23-22-1301#1/23.08.2021 г. е постъпило допълнение към жалбата с подробни аргументи и приложени доказателства, съдържащи: 2 справки за продадени/вложени материали от ревизираното дружество с данни за закупени, продадени/вложени и налични в склад видове и количества материали; Тристранно споразумение от 06.01.2021 г. между „РУУФ

КЪМПАНИ“ ЕООД, „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „МИГ ПЕРСОН“ ЕООД, по силата на което страните се споразумяват за следното: сумата от 437 671,20 лв., представляваща задължение на „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД по ф-ра №[ЕГН] от 22.05.2020 г., сума 145 252,80 лв.; ф-ра №[ЕГН]/25.05.2020 г., сума 244 305,60 лв. и ф-ра №[ЕГН]/01.06.2020 г., сума 48 112,80 лв., с издател „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД да бъдат платени по заповед на „МИГ ПЕРСОН“ ЕООД по банковата сметка на предходен доставчик на дружеството, а именно N. V. OF GREECE S.A., 86 AEFLOU STREETq A., IBAN FR32 0110 2130 0000 2130 0738 578, S. C. (BIC) ETHN GRAA; 3 нотификации, 3 нареждания за презграничен превод от 28.07.2021 г., 04.08.2021 г. и 11.08.2021 г., декларация от 23.07.2021 г. от управителя на „ХОБИСИМО“ ЕООД, че обектът от където се управлява дружеството и се извършва основната икономическа дейност е с адрес [населено място], р-н „С.“, [жк], бул./ [улица]; Декларация от 23.07.2021 г. от управителя на „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, че обектът от където се управлява дружеството и се извършва основната икономическа дейност е [населено място], р-н „В.“, [жк], [жилищен адрес]; преводни нареждания /кредитен превод/ от 13.08.2020 г., 12.06.2020 г., 11.08.2020 г., 10.08.2020 г., 30.07.2020 г. и 12.08.2020 г.

В резултат е издадено Решение № 1556/07.10.2021г. от директора на дирекция ОДОП С. при ЦУ на НАП, с което е потвърден Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020006146-091-001/19.07.2021 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията, и А. А. Н. – ръководител на ревизията.

За да отхвърли жалбата ответника е приел, че изискванията за признаване правото на приспадане на данъчен кредит са регламентирани в чл. 68, ал. 1 и ал. 2 от ЗДДС, като най-същественото от тях е наличието на реално осъществена доставка по смисъла на чл. 6/9 от ЗДДС. Изложил е мотиви от практиката на Съда на Европейския съюз /СЕС/, а именно, че съгласно Решение от 29.04.2004 г. по дело С-152/02, Пето отделение, правото на приспадане трябва да бъде упражнено по отношение на данъчен период, през който са изпълнени двете условия, изисквани от тази разпоредба /чл. 18, ал. 2 от Шестата директива/ - стоките да са били доставени или услугите – извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критериите, определени от конкретната държава-членка, може да се счита за служещ за фактура. Излага, че за изпълнението винаги трябва да се представят от лицата достатъчно убедителни доказателства /Решение №2208 от 15.02.2013 г. на Върховен административен съд /ВАС/ по адм. дело №14260/2012 г./.

Счита, че жалбоподателя по силата на чл. 170, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ следва да докаже, че доставките са извършени реално. Сочи, че съгласно т. 4 от диспозитива на Решение от 06.09.2012 г. по дело С-324/11 на СЕС, Gabor Toth, принципът на данъчен неутралитет допуска националната юрисдикция да провери въз основа на

цялостна преценка на всички обстоятелства по случая, дали самият издател на фактурата е извършил съответната сделка. В заключението на Генералния адвокат по дело С-439/04 А. К. е посочено, че държавите-членки могат да сметат като участник в измама данъчнозадължено лице, което приспада ДДС, посочен във фактура, за която той знае или би трябвало да знае, че е изготвена неправомерно, а именно, защото не отговаря на реално извършена доставка. Такъв оператор поема риска да бъде въвлечен в документна измама, при която няма доставка, а просто движение на фактури.

Сочи също, че с оглед предмета на фактурираните доставки, които са стоки – строителни материали, по принцип установяването на тяхната реалност изисква изследване на обстоятелствата както относно предаването на стоките, предмет на съответната доставка, така и възможността на доставчика да я извърши. Доказателствата за реалното осъществяване на доставките могат условно да бъдат разделени на две групи – такива, установяващи потенциалната възможност за осъществяване на доставката, в която следва да се включат материално-техническата и кадрова обезпеченост на доставчика, данни за транспорт, складови и търговски бази и такива, сочещи прякото ѝ реализиране между страните – фактури, договори, протоколи, данни за резултата от сделките и т. н.

В хода на ревизията били извършени насрещни проверки на доставчиците, изискани били относими доказателства, но такива не са представени. Ответника счита, че са неоснователни твърденията в допълнението към жалбата, че протоколите, с които са документирани посещенията на адрес на доставчиците не съдържат дата на извършените действия, описание на извършени действия и установените факти и обстоятелства. Видно от съдържащите се в преписката протоколи, в тях са попълнени всички изискуеми реквизити по реда на чл. 50, ал. 2 от ДОПК, като е посочена дата, посетен адрес, време през което е направено посещението с точен час и установени обстоятелства. Посетените адреси съгласно протоколите съвпадат с адресите на доставчиците, посочени в приложените към допълнението на жалбата декларации от управителите на двете дружества. В протоколите за извършените насрещни проверки са описани и в преписката са приложени съобщения за връчване по чл. 32 от ДОПК с дата на поставяне и сваляне на съобщенията.

Посочва и обстоятелството, че като допълнение към жалбата са приложени декларации, подписани от управителите на двете дружества - преки доставчици, в които са посочени адресите, на които се извършва дейност. Този факт установява, че жалбоподателят е установил контакт с тях. От друга страна счита, че не са представени никакви изхождащи от преките доставчици други доказателства и не са посочени никакви конкретни данни, относно фактическото реализиране на спорните доставки.

Посочва също, че в допълнението към жалбата е приложено Тристранно споразумение от 06.01.2021 г. между жалбоподателя, прекия доставчик

„АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „МИГ ПЕРСОН“ ЕООД за плащане на предходен доставчик по сметка в гръцка банка по заповед на „МИГ ПЕРСОН“ ЕООД. От друга страна счита, че не са пояснения и доказателства за ясно проследяване на стоковия поток не са представени.

Соченият предходен доставчик „МИГ ПЕРСОН“ ЕООД също бил deregистран по ЗДДС. Сочил, че в хода на производството е направена проверка в ИС „Контрол“ за извършени контролно-ревизионни производства на „МИГ ПЕРСОН“ ЕООД, при която се установява, че на дружеството е извършена данъчна ревизия по ЗДДС за периода от 12.02.2020 г. до 29.02.2020 г., приключила с РА №Р-22221420003308-091-001/03.12.2020 г. и издаден към него РД №Р-22221420003308-092-001 от 05.10.2020 г. Като резултат от ревизията са установени допълнително за внасяне задължения за ДДС в размер на 81 391,20 лв. и лихви 5 969,17 лв.

Били изискани, но не били представени документи и в резултат не било установено дали дружеството има заведено счетоводство според приложимото счетоводно законодателство. Направен е извода, че не може да се докаже, че дружеството притежава необходимата материално-техническа обезпеченост за осъществяване на дейността си, изразяваща се в продажби на стоки /услуги, неустановени по вид. Не може да се докаже, че има реално изпълнени доставки по смисъла на чл. 6/9 от ЗДДС. Не били представени банкови и касови документи и за „МИГ ПЕРСОН“ ЕООД е констатирано, че не може да се установи извършваната дейност. Липсвали данни за търговски обекти и не може да се осъществи контакт. Не са подавани уведомления по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда /КТ/ за назначени лица по трудов договор. Дружеството било deregистрирано по ЗДДС с Акт за deregистрация по ЗДДС №220992002280173 от 10.07.2020 г. При проверка било установено, че проверяваното дружество има задължения по ЗДДС, установени при ревизия по ЗДДС за периода 01.02.2017 г. – 30.11.2018 г. с издаден РА №Р-02000217008279-091-001/04.11.2019 г. Ревизираният предходен доставчик нямал назначени лица на трудов договор и декларираният ДДС за м. 02.2020 г. не бил внесен. „МИГ ПЕРСОН“ ЕООД се управлява и представлява от М. А. У., която е представляващ на другия спорен пряк доставчик „ХОБИСИМО“ ЕООД.

Решаващият орган приел, че са неоснователни твърденията в допълнението към жалбата, че изводите на органите по приходите се основават главно на обстоятелството, че доставчиците не са открити за контакт и не са представени изисканите от тях доказателства. Приел е, че в хода на ревизията са направени проверки за относими данни в ИС на НАП, при които са констатирани данни, въз основа на които е формиран извод за липса на реално осъществяване на дейност от двете дружества и е счел, че не са оборени по надлежен ред от жалбоподателя. Приел е, че липсва информация и доказателства за наличието на търговски обекти, складови бази, транспортни документи и че били необосновани твърденията в допълнението

към жалбата, че по повод на вписаните МПС в приложенияте към фактурите приемо-предавателни протоколи от органите по приходите не са извършени проверки. Позовава се на мотивите в РД, че за спорните преки доставчици са направени проверки в ПП У., при които било установено, че дружествата не притежават собствени МПС. Счита, че не са представени доказателства, указващи данни за действително извършен транспорт на фактурираните стоки от името или за сметка на преките доставчици или техни предходни такива.

В хода на съдебното производство е приета съдебно-счетоводна експертиза и съответно допълнително заключение към експертизата.

Неоспорената експертиза от страните установява следното:

Вещото лице, след като се запозна с материалите по делото и извърши проверка в счетоводството на „Рууф къмпани“ ЕООД е отговорило на следните въпроси:

- Какви стоки е придобило дружество „Рууф къмпани“ ЕООД от дружество „Апарт логистика България“ ЕООД през процесния период 01.05.2020 г. – 31.07.2020 г. и на каква стойност?

- Какви стоки е придобило дружество „Рууф къмпани“ ЕООД от дружество „Хобисимо“ ЕООД през процесния период 01.05.2020 г. – 31.07.2020 г. и на каква стойност?

- Издадени ли са данъчни документи по чл. 113 от ЗДДС?

- Стоките, придобити по процесните фактури от доставчиците свързани ли са с предмета на дейност на „Рууф къмпани“ ЕООД?

- Правилно ли са заведени в счетоводството на жалбоподателя процесните фактури и по кои счетоводни сметки?

- Включени ли са коректно процесните фактури в съответните справки декларации?

- Какъв е размерът на данъчния кредит и изчислен ли е правилно?

- Как са осъществени доставките – с какъв транспорт и къде са доставени процесните стоки, какви документи са оформени във връзка с транспортирането и доставянето на стоките?

- Има ли извършени плащания от страна на „Рууф къмпани“ ЕООД към дружествата доставчици „Апарт логистика България“ ЕООД и „Хобисимо“ ЕООД по процесните фактури – кога са извършени, на каква стойност и погасени ли са задълженията към доставчиците изцяло?

- Налице ли е последваща реализация от „Рууф къмпани“ ЕООД на стоките,

предмет на процесните фактури и отчетени ли са приходи по тях, заплатен ли е дължимия данък?

Вещото лице след като извърши проверка в счетоводствата на фирмите доставчици „Апарт логистика България“ ЕООД и „Хобисимо“ ЕООД през процесния период 01.05.2020 г. – 31.07.2020 г., установи:

- Има ли извършени доставки към „Рууф къмпани“ ЕООД за процесния период , за какви стоки и на какви цени?

- Издадени ли са данъчни документи по чл. 113 от ЗДДС от дружествата доставчици?

- Как са отразени в счетоводството на доставчиците продажбата на стоките към „Рууф къмпани“ ЕООД предмет на процесните фактури?

- Как е осъществено превозването, предаването и приемането на съответните стоки от доставчиците „Апарт логистика България“ ЕООД и „Хобисимо“ ЕООД на „Рууф къмпани“ ЕООД – с какъв транспорт, за чия сметка, от къде са взети, къде са предадени стоките и какви документи са оформени в тази връзка?

- От кого и кога доставчиците „Апарт логистика България“ ЕООД и „Хобисимо“ ЕООД са придобили съответните стоки, продадени на „Рууф къмпани“ ЕООД по процесните фактури?

- Включени ли са фактурите в съответните справки декларации по ЗДДС на доставчиците?

- Има ли постъпили плащания по процесните фактури, как са осчетоводени и заплатен ли е дължимия данък?

- Как е отразено в счетоводството на доставчиците „Апарт логистика България“ ЕООД и „Хобисимо“ ЕООД придобиването на стоките, предмет на процесните фактури от предходните доставчици?

В отговор на въпроса: Какви стоки е придобило дружество „Рууф къмпани“ ЕООД от дружество „Апарт логистика България“ ЕООД през процесния период 01.05.2020 г. – 31.07.2020 г. и на каква стойност?

ВЛ е установило следното:

По фактура № [ЕГН]/22.05.2020, с контрагент Апарт логистика България жалбоподателя е придобил: подпокривно фолио паропропускливо 95 гр./кв.м. ONDULINE ONDUTISS A. 95 - 1200ролки *80.80лв. = 96 960лв.;бохемит плюс безцветен фунгициден и инсектициден препарат от 5л. 480броя *135.80лв. = 65184.00лв.; пожароустойчив лак за дърво лусолак 1800бр.*23.00лв. = 41400лв. С до 203544.00 лв.; ДДС 40708.80 лв., общо

244252.80лв.

По фактура № [ЕГН]/25.05.2020г. с контрагент Апарт логистика България жалбоподателя е придобил: подпокривно фолио паропропускливо 95 гр./кв.м. ONDULINE ONDUTISS A. 95 - 480ролки *79.60лв. = 38208.00лв.; бохемит плюс безцветен фунгициден и инсектициден препарат от 5л. 300броя *133.50лв. = 40050.00лв. ; медни профили 2980кг.*39.50 = 117710.00лв.; винт патентен D. 571D5X30 A2 600 кутии*12.70лв. = 7620.00лв.

С ДО 203588.00лв. ДДС 40717.60 лв, общо 244305.60 лв.

По фактура № [ЕГН]/01.06.2020 от Апарт логистика България жалбоподателя е придобил: медни профили 880кг.*39.50 = 34760.00лв.; винт патентен D. 571D5X30 A2 420 кутии*12.70лв. = 5334.00лв.

С ДО 40094.00 лв., ДДС 8018.80, общо 48112.80 лв.

Относно въпроса Какви стоки е придобило дружество „Рууф къмпани” ЕООД от дружество „Хобисимо” ЕООД през процесния период 01.05.2020 г. – 31.07.2020 г. и на каква стойност?

ВЛ е систематизирало данните от делото и отговорът на този въпрос е представен в ТАБЛИЦА 2 :

По фактура № [ЕГН]/25.07.2020, контрагент ХОБИСИМО ЕООД жалбоподателя е придобил: строителни материали по опис - профили 332кг. *23.996лв. с ДО 7966.67лв, ДДС 1593.33лв., общо 9560.00 лв.

По фактура № [ЕГН]/16.07.2020 с контрагентХОБИСИМО ЕООД дружеството е придобило: строителни материали по опис - подпокривно фолио парапропускливо 95 гр./кв.м. 100 броя *78.1667ед.цена с ДО 7816.67лв., ДДС 1563.33 лв., общо 9380.00 лв.

По фактура № [ЕГН]/24.07.2020г., контрагент ХОБИСИМО ЕООД, жалбоподателя е придобил: строителни материали по опис -винт патентен D. 571D5X30 A2 600 кутии * 13.16667 ед.цена, с ДО 7900.00 лв., ДДС 1580.00 лв., общо 9480.00 лв.

По фактура № [ЕГН]/08.07.2020г., контрагент ХОБИСИМО ЕООД дружеството е придобило: строителни материали по опис - подпокривно фолио парапропускливо 95 гр./кв.м. 100 броя *78.1667ед.цена , с ДО 7816.67лв., ДДС 1563.33лв, общо 9380.00лв.

Относно : 3. Издадени ли са данъчни документи по чл. 113 от ЗДДС?

ВЛ е отговорило, че съгласно чл.113 от ЗДДС следва, че всяко данъчно задължено лице - доставчик, е длъжно да издаде фактура за извършената от него доставка на стока или услуга или при получаване на авансово плащане

преди това освен в случаите, когато доставката се документира с протокол по чл. 117. Като фактурата се издава най-малко в два екземпляра - за доставчика и за получателя.

В тази връзка видно от представените документи по делото следва, че по повод процесните сделки са издадени фактури, които са приложени по делото, както следва : фактура № [ЕГН]/ 22.05.2020г., Контрагент Апарт логистика България, ДО 203544,00; ДДС 40708,80 , общо 244252,80лв.; Фактура № [ЕГН]/25.05.2020г., контрагент Апарт логистика България,

ДО 203588,00, ДДС 40717,60, общо - 244305,60лв.; фактура [ЕГН] от 01.06.2020г., контрагент- Апарт логистика България, ДО 40094,00лв., ДДС 8018,80лв. общо 48112,80лв. Общо по фактурите с контрагент Апарт логистика България – ДО 447226,00 лв.; ДДС 89445,20 лв., общо 536671,20лв.

Фактури с контрагент ХОБИСИМО ЕООД , както следва: фактура № [ЕГН] 25.07.2020, ДО 7966,67лв.; ДДС 1593,33 лв.; общо 9560,00лв.; фактура № [ЕГН]/16.07.2020г., ДО 7816,67лв., ДДС 1563,33ЛВ., общо 9380,00 лв.; фактура № [ЕГН]/24.07.2020г. /контрагент ХОБИСИМО ЕООД/ с ДО 7900,00лв., ДДС 1580,00лв., общо 9480,00лв. и фактура № [ЕГН]/ 08.07.2020г., ДО 7816,67лв., ДДС 1563,33лв., общо 9380,00лв. Посочените Фактури с контрагент „ХОБИСИМО“ ЕООД са с ДО 31500,01лв., ДДС 6300,00лв., общо 37800,01лв.

Видно от горното следва, че по процесните сделки има издадени фактури, съгл. Чл.113 от ЗДДС.

Относно въпроса Стоките, придобити по процесните фактури от доставчиците свързани ли са с предмета на дейност на „Рууф къмпани“ ЕООД е установено следното:

Предметът на дейност на жалбоподателя е доставка на материали необходими за изграждане на покривни конструкции и техния монтаж. Металните керемиди и придружаващите ги елементи са вътрешно – общностна доставка от водещи европейски производители от Полша и Румъния, като Блахотрапец – Румъния, Викинг профил – Румъния, Кронмат – Полша, Полоника – Полша, както и от България.

Дейността на дружеството жалбоподател се осъществява от офис на дружеството на адрес : [населено място], [улица] и наета складова база на адрес : [населено място], [улица]

Закупените стоки по процесните фактури са следните по вид : подпокривно фолио паропропускливо 95 гр./кв.м. ONDULINE ONDUTISS A. 95 - 1200ролки *80.80лв. = 96 960лв.; бохемит плюс безцветен фунгициден и инсектициден препарат от 5л. 480бр.*135.80лв. = 65184.00лв.; пожароустойчив лак за дърво лусолак 1800бр.*23.00лв. = 41400лв.; подпокривно фолио паропропускливо 95 гр./кв.м. ONDULINE ONDUTISS A. 95 - 480ролки *79.60лв.

= 38208.00лв.; бохемит плюс безцветен фунгициден и инсектициден препарат от 5л. 300броя *133.50лв. = 40050.00лв.; медни профили 2980кг.*39.50 = 117710.00лв.; винт патентен D. 571D5X30 A2 600 кутии*12.70лв. = 7620.00лв.; медни профили 880кг.*39.50 = 34760.00лв.; винт патентен D. 571D5X30 A2 420 кутии*12.70лв. = 5334.00лв. ; строителни материали по опис - профили 332кг. *23.996лв.; строителни материали по опис - подпокривно фолио парапропускливо 95 гр./кв.м. 100 броя *78.1667ед.цена; строителни материали по опис -винт патентен D. 571D5X30 A2 600кутии * 13.16667 ед.цена; строителни материали по опис - подпокривно фолио парапропускливо 95 гр./кв.м. 100 броя *78.1667ед.цена.

От характера на стоките следва, че същите са свързани с основната дейност, осъществявана от жалбоподателя.

Относно въпроса- Правилно ли са заведени в счетоводството на жалбоподателя процесните фактури и по кои счетоводни сметки, ВЛ е установило следното: Осчетоводяването на процесните фактури в счетоводството на жалбоподателя се установява от приложената на л.107 и следващите от приложение 3 към делото. Вещото лице обобща информацията в табличен вид, както следва – с посочване на конкретната счетоводна операция, която е взета по всяка процесна фактура, което е посочено в ТАБЛИЦА 3 от заключението. В обобщение ВЛ е наложило извода, че видно от установеното следва, че процесните доставки от доставчика „Апарт логистика България“ ЕООД са заприходени в счетоводна сметка 304”Стоки” в счетоводството на жалбоподателя, а процесните доставки от доставчика „ХОБИСИМО“ ЕООД са заприходени в счетоводна сметка 302”Материали” в счетоводството на жалбоподателя.

Предвид характеристиката на тези счетоводни сметки и предмета на доставките следва, че може да се направи положителен извод за правилно осчетоводяване на процесните доставки в счетоводството на жалбоподателя.

Относно въпроса: Включени ли са коректно процесните фактури в съответните справки декларации? ВЛ е установило, че за всеки данъчен период регистрираното по ЗДДС лице подава справка-декларация по реда на чл. 125, ал. 1 ЗДДС, съставена въз основа на отчетни регистри по образец. Справка-декларацията се подава и в случаите, когато данъкът не следва да се внася или да се възстановява, както и в случаите, когато регистрираното лице не е извършило, съответно получило доставка или придобивания или не е осъществило внос за съответния данъчен период.

Задължените лица подават справка-декларация в компетентната териториална дирекция на Националната агенция за приходите (НАП) за всеки данъчен период, за който се отнася, като, заедно с нея, представят и отчетните регистри, изготвени по реда на чл. 124, ал. 1 ЗДДС.

Справка-декларацията се подава до 14-то число включително на месеца,

следващ данъчния период, за който се отнася. Съгласно разпоредбата на чл. 87, ал. 1 ЗДДС, данъчен период е периодът от време, след изтичането на който регистрираното лице е длъжно да подаде справка-декларация с резултата за този данъчен период.

Д. период е едномесечен за всички регистрирани лица и съвпада с календарния месец, освен в случаите на облагане на доставки на услуги, извършвани по електронен път от лица, неустановени в общността (случаите по глава осемнадесета ЗДДС).

Установено е, че процесните сделки са включени в справките декларации по ЗДДС на жалбоподателя, както следва по периоди :

за данъчен период 01.05.2020 - 31.05.2020 г., подадена СД с вх. № 22104069200/15.06.2020 г. -ф-ра № [ЕГН]/22.05.2020г., контрагент „Апарт логистика България“, предмет: Стоки, ДО 203544,00 лв., ДДС 40708,80лв., общо 244252,80лв. и фатура № [ЕГН] от 25.05.2020г. с контрагент “Апарт логистика България“, предмет: Стоки, ДО 203588,00лв.,ДДС 40717,60лв., общо 244305,60лв.

Общо ДО 407132,00лв, ДДС 81426,40лв. общо 488558,40 лв.

За данъчен период 01.06.2020 - 30.06.2020 г., подадена СД с вх. № 22104095968/14.07.2020 г. с посочена ф-ра № [ЕГН] от 01.06.2020г., контрагент "Апарт логистика България“, предмет: Материали, с ДО 40094,00лв., ДДС 8018,80лв., общо 48112,80лв.

За данъчен период 01.07.2020 - 31.07.2020 г.,подадена СД с вх. № 22104124135/13.08.2020 г., 4 броя фактури с контрагент „ХОБИСИМО“ ЕООД и предмет материали, както следва:

ф-ра № [ЕГН]/ 25.07.2020г. , ДО 7966,67лв., ДДС 1593,33лв., общо 9560,00лв.; фактура № [ЕГН]/16.07.2020г., ДО 7816,67лв., ДДС1563,33лв., общо 9380,00лв.; фактура № [ЕГН]/24.07.2020г., ДО 7900,00лв., ДДС 1580,00лв., общо 9480,00лв. и фактура № [ЕГН]/08.07.2020г., ДО 7816,67лв., ДДС 1563,33лв., общо 9380,00лв.

Общо за четирите фактури: ДО 31500,01лв., ДДС 6300,00лв., общо 37800,01лв.

Относно подвъпроса - Включени ли са процесните доставки в дневниците за продажби на доставчиците ?

ВЛ дава следното заключение:

Видно от л.51 на гърба от делото(представляващ стр.8 от РД) следва, че от проверяващите е направена служебна проверка, от която е установено, че доставчика Апарт Логистика България ЕООД е включил в своите дневници за

продажби по ЗДДС процесните фактури с идентични стойности на тези, по които жалбоподателят е ползвал правото на данъчен кредит.

Видно от л.53 от делото(представляващ стр.11 от РД) следва, че от проверяващите е направена служебна проверка, от която е установено, че доставчика ХОБИСИМО ЕООД е включил в своите дневници за продажби по ЗДДС процесните фактури с идентични стойности на тези, по които жалбоподателят е ползвал правото на данъчен кредит.

Относно : 7. Какъв е размерът на данъчния кредит и изчислен ли е правилно?

Размерът на данъчния кредит е изчислен правилно, както следва :

По ф-ра [ЕГН]/ 22.05.2020, издадена от Апарт логистика България, данъчна основа = 203544.00лв. ; ДДС(данъчен кредит) = 40708.80лв.

По ф-ра [ЕГН]/ 25.05.2020, издадена от Апарт логистика България, данъчна основа = 203588.00лв.; ДДС(данъчен кредит) = 40717.60лв.

По ф-ра [ЕГН]/ 01.06.2020, издадена от Апарт логистика България, данъчна основа = 40094.00лв.; ДДС(данъчен кредит) = 8018.80лв.

По ф-ра [ЕГН]/ 25.07.2020, издадена от ХОБИСИМО ЕООД, данъчна основа = 7966.67лв.; ДДС(данъчен кредит) = 1593.33лв.

По ф-ра [ЕГН]/ 16.07.2020, издадена от ХОБИСИМО ЕООД, данъчна основа = 7816.67лв.; ДДС(данъчен кредит) = 1563.33лв.

По ф-ра [ЕГН]/ 24.07.2020, издадена от ХОБИСИМО ЕООД, данъчна основа = 7900.00лв.; ДДС(данъчен кредит) = 1580.00лв.

По ф-ра [ЕГН]/ 08.07.2020, издадена от ХОБИСИМО ЕООД, данъчна основа = 7816.67; ДДС(данъчен кредит) = 1563.33

Или общо данъчен кредит по процесните сделки = 95 745,19лв.

Относно въпроса: Как са осъществени доставките – с какъв транспорт и къде са доставени процесните стоки, какви документи са оформени във връзка с транспортирането и доставянето на стоките?

ВЛ дава следното заключение:

Към процесните сделки има представени следните приемо – предавателни протоколи, които са описани в колони 9 и 10 на таблицата, като е отразено кой протокол на кой лист от делото е представен. В протоколите се съдържа информация за предадената стока/материали между съответния доставчик и жалбоподателя, което е посочено в ТАБЛИЦА 4 от допълнителното заключение.

Обобщението е, че по фактурите, издадени от „Апарт логистика България“ ЕООД има посочен номер на транспортното средство, но експертизата не притежава механизъм, за да посочи чия собственост са тези автомобили и съответно да може да се прецени за чия сметка е осъществен транспорта. А във фактурите, издадени от ХОБИСИМО ЕООД – не е отразен номера на транспортното средство, с което е осъществен транспорта.

В Допълнителното заключение също така ВЛ е отговорило подробно и обобщено на поставените задачи, като е изяснило фактите по делото свързани с процесните стоки, счетоводното им отражение, документалната обосновааност на сделките и плащането по процесните фактури.

Относно въпроса: Има ли извършени плащания от страна на „Рууф къмпани“ ЕООД към дружествата доставчици „Апарт логистика България“ ЕООД и „Хобисимо“ ЕООД по процесните фактури – кога са извършени, на каква стойност и погасени ли са задълженията към доставчиците изцяло?

Експертизата е систематизирала информацията за плащанията и я представила в табличен вид, както следва (като датата, на която е извършено плащането е посочена в колона 10 на таблицата към експертизата, платената сума е посочена в колона 9 от таблицата) . Обобщено е, че по процесните фактури от „Апарт логистика България“ ЕООД данъчната основа е 447226,00, ДДС 89445,20 или общо 536 671,20. А за Хобисимо“ ЕООД по процесните фактури ДО е в размер на 31500,01, ДДС 6300,00 и общо 37 800,01.

Относно подвъпроса : Погасени ли са задълженията към доставчиците „Апарт логистика България“ ЕООД и „Хобисимо“ ЕООД по процесните фактури изцяло?

ВЛ е установило, че доставчикът „Апарт логистика България“ ЕООД е издал на жалбоподателя фактури на обща стойност = 536 671,20лв., а има данни за направени плащания в размер на 99 000лв., следователно е налице неплатен остатък по фактурите на стойност = 437 671,20лв.

От допълнителното заключение става ясно, че е приложено тристранно споразумение /на стр. 191 от делото/, съгласно което неплатения остатък по фактурите на стойност = 437671.20 лв. следва да бъде платен по заповед на "Миг персон" по банковата сметка на предходен доставчик на дружеството. Съгласно платежни нареждания, както следва : сума 2967,73 от 28,10,2021г./л.177/; сума 5530 от 26,10,2021г./л.178/; сума 15130 от 21,10,2021г./л.179/; 16830 от 04,08,2021г./л.188/; сума 11780 от 11,08,2021г./л.187/; сума 16280 от 13,08,2021г./л.186/; 17580 от 20,08,2021г./л.185/; 29 980 от 08,09,2021г./л.184/; 17480 от 15,09,2021г./л.183/; 18630 от 24,03,2021г./л.182/; 15430 от 18,10,2021г./л.181/; 12480 от 20,10,2021г./л.180/; 20180 от 02,09,2021г./доп.представен/ и 23500 от 28,07,2021г./л.189/ или общо 223 777,73 – по фиксинг 1,95583 с легова равностойност 437 671,20 лева.

Остатъкът от 437 671,20лв. е преведен от РУУФ К. по банковата сметка на Grecoil Momos по банкова сметка, която е посочена в тристранното споразумение.

Доставчикът „Хобисимо“ ЕООД е издал на жалбоподателя фактури на обща стойност = 37 800,01лв., а има данни за направени плащания в размер на 37 800,01лв., следователно не е налице неплатен остатък по фактурите от този доставчик.

Относно въпроса: Налице ли е последваща реализация от „Рууф къмпани“ ЕООД на стоките, предмет на процесните фактури и отчетени ли са приходи по тях, заплатен ли е дължимия данък?

Експертизата направи обобщение на всички последващи сделки по повод процесните доставки, които са дадени в табличен вид на стр.12 и 13 от експертизата:

№ ф-ра [ЕГН] /22.05.2020г. с контрагент „Руф къмпани“ ЕООД, с предмет на доставка: Продажби: ДО 130950,00, ДДС 26190,00, общо 157140,00, протокол от 08.05.2020г.; ф-ра №[ЕГН]/20.05.2020г.,контрагент Рууф БГ ЕООД, предмет-Продажби, ДО 154 980,00, ДДС 30 996,00, ОБЩО 185976,00, протокол от 04.05.2020, плащане по банка 169 000 на 09.09.2020; ф-ра № [ЕГН]/ 07.05.2020, контрагент Рууф БГ ЕООД, предмет Метална керемида, ДО 155100,00, ДДС 31020,00, ОБЩО 186120,00, протокол от 14.04.2020, плащане банка 17000 от 13.08.2020, банка 27000 на 19.08.2020, банка 29000 от 28.08.2020, банка 24000 от 03.09.2020, банка 9000 от 04.09.2020, банка 80120 от 08.09.2020; фактура № [ЕГН]/ 05.06.2020 контрагент Евро инн ООД, Авансово плащане по договор, ДО 41286,09, ДДС 8257,22, обща 49543,31, плащане банка 49 543,31 от 11.06.2020; фактура №[ЕГН] от 05.06.2020с контрагент Римската стена ООД, предмет на доставка Продажби, ДО 4267,01, ДДС 853,40, ОБЩО 5120,41; фактура № [ЕГН] от 05.06.2020, контрагент Римската стена ООД, Продажби, ДО 1377,00, ДДС 275,40 ,обща 1652,40; фактура № [ЕГН] от 17.07.2020, контрагент Е. България ЕООД, Продажби, ДО 43,60, ДДС 8,72, общо 52,32; фактура № [ЕГН] от 27.07.2020, контрагент Г. метал строй ЕООД, Продажби, ДО 66024,12, ДДС 13204,82, общо 79228,94 /опис на стоки/; фактура № [ЕГН] от 27.07.2020, контрагент Г. метал строй ЕООД, Продажби, ДО 15000,00 лв., ДДС 3000,00, общо 18000,00; фактура № [ЕГН] от 08.07.2020, контрагент Мурекс билд ООД, Продажби, ДО 11382,11 с ДДС 2276,42, общо 13658,5 /опис на стоки/, плащане банка 13658,55 от 08.07.2020

Общо ДО 580 409,93лв. ДДС 116 081,99лв., общо 696 491,92 лв.

Вещото лице извърши проверка в счетоводствата на фирмите доставчици

„Апарт логистика България“ ЕООД и „Хобисимо“ ЕООД през процесния период 01.05.2020 г. – 31.07.2020 г., като установи:

Експертизата направи проверка на счетоводни документи от доставчика АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ ЕООД, от която се установи, че по процесните сделки са взети следните счетоводни операции :

осчетоводено при доставчика

№ ф-ра	Дата	Контрагент	Предмет на доставката	ДО	ДДС	Общо
дебит смет.см-ка / кредит смет.см-ка						
[ЕГН]	22.05.2020	Апарт логистика България	Стоки	203544,00	40708,80	
	244252,80	411"Клиенти"	702"Приходи от продажба на стоки";			
		4532"Начислен ДДС продажби"				
[ЕГН]	25.05.2020	Апарт логистика България	Стоки	203588,00	40717,60	
	244305,60	411"Клиенти"	702"Приходи от продажба на стоки";			
		4532"Начислен ДДС продажби"				
[ЕГН]	01.06.2020	Апарт логистика България	Винт патентен	40094,00		
	8018,80	48112,80 411"Клиенти"	702"Приходи от продажба			
		на стоки"; 4532"Начислен ДДС продажби"				
		Общо	447226,00	89445,20	536671,20	

Експертизата е направила проверка на счетоводни документи от доставчика „ХОБИСИМО“ ЕООД, от която е установено, че по процесните сделки са взети следните счетоводни операции :

№ ф-ра	Дата	Контрагент	Предмет на доставката	ДО	ДДС	Общо
дебит смет.см-ка / кредит смет.см-ка						
[ЕГН]	25.07.2020	ХОБИСИМО ЕООД	Строителни материали	7966,67		
	1593,33	9560,00 411"Клиенти"	702"Приходи от продажба			
		на стоки"; 4532"Начислен ДДС продажби"				
[ЕГН]	16.07.2020	ХОБИСИМО ЕООД	Строителни материали	7816,67		
	1563,33	9380,00 411"Клиенти"	702"Приходи от продажба			
		на стоки"; 4532"Начислен ДДС продажби"				
[ЕГН]	24.07.2020	ХОБИСИМО ЕООД	Строителни материали	7900,00		
	1580,00	9480,00 411"Клиенти"	702"Приходи от продажба			
		на стоки"; 4532"Начислен ДДС продажби"				
[ЕГН]	08.07.2020	ХОБИСИМО ЕООД	Строителни материали	7816,67		

1563,33	9380,00	411"Клиенти"	702"Приходи от продажба на стоки"; 4532"Начислен ДДС продажби"
	Общо 31500,01	6300,00	37800,01

Вещото лице е отговорило, че видно от горното следва, че всички процесни фактури са осчетоводени в счетоводствата на доставчиците и по тях е начислен приход по счетоводна сметка 702"Приходи от продажба на стоки" и начислен ДДС по счетоводна сметка „Начислен ДДС продажби“.

Относно въпроса Има ли извършени доставки към „Рууф къмпани“ ЕООД за процесния период, за какви стоки и на какви цени? ВЛ е дало отговор в отговора по т.1 и по т.2 от заключението.

Относно въпроса: Издадени ли са данъчни документи по чл. 113 от ЗДДС от дружествата доставчици?

ВЛ е установило, че по процесните сделки има издадени фактури, съгл. чл.113 от ЗДДС.

ВЛ е установило също, че всички процесни фактури са осчетоводени в счетоводствата на доставчиците и по тях е начислен приход по счетоводна сметка 702"Приходи от продажба на стоки" и начислен ДДС по счетоводна сметка „Начислен ДДС продажби“.

ВЛ също така е дало заключение, че по отношение на доставчика „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, след като са прегледани сделките за покупки на „Апарт Логистика България“ ЕООД е установено, че процесните стоки са с предходен доставчик

Горните обстоятелства са доказани от събраните в хода не само на административното , а и съответно в съдебното производство, а именно:

Тристранно споразумение от 06.01.2021 г.; 2. Фактура № [ЕГН]/01.06.2020 г.; 3. Приемо-предавателен протокол от 01.06.2020 г.; 4. Фактура № [ЕГН]/22.05.2020 г.; 5. Приемо-предавателен протокол от 22.05.2020 г.; 6. Фактура № [ЕГН]/25.05.2020 г.; 7. Приемо-предавателен протокол от 25.05.2020 г.; 8. Ави́зо от У. Б. от 12.08.2020 г.; 9. Ави́зо от У. Б. от 13.08.2020 г.; 10. Ави́зо от У. Б. от 12.06.2020 г.; 11. Ави́зо от У. Б. от 10.08.2020 г.; 12. Ави́зо от У. Б. от 30.07.2020 г.; 13. Ави́зо от У. Б. от 11.08.2020 г.; 14. Валутен превод от 28.10.2021 г.; 15. Валутен превод от 26.10.2021 г.; 16. Валутен превод от 21.10.2021 г.; 17. Нарещдане за презграничен превод от 20.10.2021 г.; 18. Валутен превод от 18.10.2021 г.; 19. Нарещдане за презграничен превод от 24.03.2021 г.; 20. Нарещдане за презграничен превод от м. 03.2021 г.; 21. Нарещдане за презграничен превод от 08.09.2021 г.; 22. Нарещдане за презграничен превод от 20.08.2021 г.; 23. Нарещдане за презграничен превод

от 13.08.2021 г.; 24. Нареждане за презграничен превод от 11.08.2021 г.; 25. Нареждане за презграничен превод от 04.08.2021 г.; 26. Справка движение 411-11 Клиенти; 27.Справка осчетоводяване Апарт логистика на стоки от Миг Персон; 28. ЧМР от 22.05.2020 г.; 29. ЧМР от 23.05.2020 г.; 30. ЧМР от 30.05.2020 г.; 31. Фактура № 100236/21.05.2020 г.; 32. Фактура № [ЕГН]/22.05.2020 г.; 33. Фактура № [ЕГН]/25.05.2020 г.; 34. Фактура № [ЕГН]/25.05.2020 г.; 35. ПКО № 49/08.07.2020 г. – Хобисимо ЕООД; 36. ПКО № 55/16.07.2020 г. – Хобисимо ЕООД; 37. ПКО № 58/24.07.2020 г. – Хобисимо ЕООД; 38. ПКО № 63/25.07.2020 г. – Хобисимо ЕООД; 39. Аналитичен регистър по контрагент за период 01.07.2020-31.07.2020 – Хобисимо ЕООД; 40. Фактура № [ЕГН]/24.07.2020 г.; 42.Приемо-предавателен протокол от 24.07.2020 г.; 43. Фактура № [ЕГН]/16.07.2020 г.; 44. Приемо-предавателен протокол от 16.07.2020 г.; 45. Фактура № [ЕГН]/25.07.2020 г.; 46. Приемо-предавателен протокол от 25.07.2020 г.; 47. Фактура № [ЕГН]/08.07.2020 г.; 48. Приемо-предавателен протокол от 08.07.2020 г.

При изложената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата срещу процесния РА е подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК от лице с право и интерес от оспорване – адресат на утжняващ административен акт, който подлежи на съдебен контрол, и след изчерпване на административния ред за оспорване по чл. 152 и сл. от ДОПК като абсолютна положителна процесуална предпоставка за допустимост на жалбата по аргумент от чл. 156, ал. 2 от ДОПК. С оглед на това съдът намира жалбата за процесуално допустима, поради което следва да бъде разгледана досежно нейната основателност. Разгледана по същество **жалбата е основателна.**

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосновааност на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

По силата на чл. 119, ал. 2 от ДОПК, РА се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. В настоящия случай Ревизионен акт /РА/ №Р-22221020006146-091-001/19.07.2021 г. е издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията, овластен със Заповед №РД-01-818 от 10.05.2019 г. /лист 34/ и А. А. Н. – ръководител на ревизията съгласно ЗВР, издадени от възложителя на ревизията.

РА, РД, ЗВР и ЗИЗВР са подписани с квалифициран електронен подпис съгласно Закон за електронния документ и електронните удостоверителни услуги, като за валидното им подписване от органите по приходите са представени писмени доказателства, приобщени към делото, които не са

оспорени. С оглед на това съдът намира РА за издаден от компетентни органи, съгласно чл. 119, ал. 2 от ДОПК и Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. по тълк. д. № 10/2016 г. на ОС на съдиите от I и II отделение на ВАС.

РА е издаден и в установената писмена форма, с посочване на фактическите и правни основания за издаването му, като съдържа и диспозитивна част в табличен вид с посочени основание, период и размер на установени данъчни задължения. Съгласно чл. 120, ал. 2 от ДОПК РД е неразделна част от РА и в този смисъл изложените в него мотиви се ползват и като мотиви на РА.

По отношение на установеното по ЗДДС:

С обжалвания ревизионен акт са установени допълнителни задължения за данък върху добавената стойност /ДДС/ общо в размер на 106 210,81 лв., от които главница в размер на 95 745,19 лв. и лихва в размер на 10 465,62 лв. за данъчните периоди м. 05.2020 г., м. 06.2020 г. и м. 07.2020 г., произтичащи от непризнато право на приспадане на данъчен кредит за доставки на стоки по фактури, издадени от „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и „ХОБИСИМО“ ЕООД с ЕИК[ЕИК].

Анализирайки доказателствата по делото съдът приема, че предметът по спорните доставки е получен и приет от РЛ, в резултат на което настоящия състав стига и до извода, че административният орган е нарушил принципите за обективност и служебно начало, обективирани в чл. 3 и чл. 5 ДОПК, тъй като не са изяснени в пълнота необходимите факти и обстоятелства от значение за установяване и събиране на публичните вземания.

За да бъде законосъобразен и обоснован РА, органът по приходите е бил длъжен да събере всички относими доказателства и едва след това да пристъпи към установяване на задълженията. Това задължение произтича и от разпоредбите на чл.37, ал.1 и чл.117, ал.2 и ал.3 от ДОПК. Нормата на чл.37, ал.1 от ДОПК задължава органа по приходите да направи обективна преценка и анализ на всички събрани доказателства. В случая, при издаването на РА тези изисквания не са спазени, тъй като органите по приходите не са изпълнили задължението си да установят безпристрастно фактите и обстоятелствата от значение за определяне на задълженията, в конкретния случай за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност. Не е направен пълен анализ на събраните по време на ревизията доказателства в тяхната съвкупност. В производството по издаване на Ревизионния акт не е обсъдено Писмено възражение, вх. № Р22221020006146-В.-001/29.06.2021, което е разгледано само бланкетно, без да е анализирано в съвкупност с останалите доказателства и съответно не са събрани и обсъдени доказателства, установяващи нови факти. Съгласно чл.120, ал.2 от ДОПК органа по приходите, издал РА, е бил длъжен да обсъди подробно представените от жалбоподателя в хода на производството

документи, както и самото писмено възражение.

Възраженията е следвало да бъдат разгледани от органа по приходите така, както са направени, при необходимост да се съберат нови доказателства и съответно да се извърши мотивиран анализ на всяко възражение и обосновано, с мотиви органът по приходите да посочи защо не ги възприема.

С оглед на горното е налице нарушения обосноваващи незаконосъобразност на процесния РА и решението с което се потвърждава, тъй като органите по приходите не са спазили принципите, произтичащи от чл.2, чл.3 и чл.5 от ДОПК - обективно и служебно да установят всички факти и обстоятелства от значение за ревизията.

С РА на „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ХОБИСИМО“ ЕООД. Отказът е аргументиран с липса на реално извършени доставки на стоки и като правно основание са посочени разпоредбите на чл. 68, ал. 1, т. 1 и ал. 2 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 от ЗДДС.

Аргументите на органите по приходите, обосновавали извода за липса на доставки на стоки и съответно непризнаване на данъчен кредит по фактурите, издадени от „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ХОБИСИМО“ ЕООД се свеждат до следното:

- Доставчиците не са ангажирали доказателства за придобиване на съответния вид стока, която да продадат на ревизираното дружество. Не са представени счетоводни документи, доказващи отразяването на извършените доставки - не са представени счетоводни данни за материални сметки, от които да е видно осчетоводяване на придобиването и изписването на стоката по вид и количество, с оглед доказване, че доставчикът е придобил и е имал наличности от съответния вид към датата на доставката;

- Доставчиците не са ангажирали доказателства за наличие на търговски обекти, в това число и обекти, от където извършват дейност;

- При извършените им насрещни проверки, както и към настоящия момент, доставчиците не са представили заверени копия на процесните фактури и съпътстващите ги документи, платежни документи, счетоводни справки, оборотни ведомости, документи за извършен транспорт на стоките. Не са представени фактури за произход на продадената стока и всички съпътстващи документи. Не е представена счетоводна отчетност, от която да е видно, че към датата на продажба са налични стоките, предмет на доставка към „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД.

Въз основа на тези мотиви са направени неправилни изводи, че доставчиците не доказват наличие на ресурсна обезпеченост да извършат доставките към дружеството.

Основната дейност на „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД е доставка на материали, необходими за изграждане на покривни конструкции и монтаж на такива конструкции. За целите на дейността си дружеството разполага със склад, офис, транспортни средства. С РА не са извършени корекции на извършените от дружеството доставки.

Видно от изложените мотиви, обосновали извода за липса на доставка на стоки, документирани с издадените от „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ХОБИСИМО“ ЕООД, всички те се свеждат единствено до обстоятелството, че от доставчиците не са ангажирани доказателства, удостоверяващи произход на процесните стоки, наличие на обекти и транспортни средства при доставчиците, счетоводна отчетност във връзка с доставките, плащане.

В хода на ревизията на „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ХОБИСИМО“ ЕООД няма връчени искания за представяне на документи по предвидения в ДОПК ред. От констатациите в РД се установява, че на дружествата са връчени ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК.

С цитираната разпоредба е уреден специален ред за връчване чрез прилагане към досието. За да се счита обаче, че съответният документ е връчен, следва да е налице стриктно изпълнение на регламентирания в чл. 32 от ДОПК ред, а именно: лицето, неговият представител или пълномощник, член на орган на управление или служител, определен да получава съобщения или книжа, не е намерен на адреса за кореспонденция, след най-малко две посещения през 7 дни; ненамирането на лицето, неговият представител или пълномощник, член на орган на управление или служител, определен да получава съобщения или книжа да бъде удостоверено с протокол за всяко посещение на адреса за кореспонденция, с изключение когато са налице безспорни доказателства, че адресът за кореспонденция по чл. 28 е несъществуващ; Съобщението за връчването да се постави на определено за целта място в териториалната дирекция, да се публикува в Интернет и заедно с това органът по приходите да изпрати писмо с обратна разписка, както и електронно съобщение, в случай че лицето е посочило електронен адрес.

Освен това ал. 7 изисква датите на поставяне и сваляне на съобщението да се отбелязват от органа по приходите върху самото съобщение.

От доказателствата по делото се установява, че са били връчени единствено протоколи за посещение на адреса за кореспонденция на „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, но не и на „ХОБИСИМО“ ЕООД,

Според констатациите в РД посещението на адреса за кореспонденция на „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД е удостоверено с Протокол №1709607/07.01.2021 г. и Протокол №1709608/15.01.2021 г.

Тези протоколи не съдържат задължителните реквизити, регламентираны в чл.

50, ал. 2 от ДОПК, а именно: дата на извършените действия /т. 51, извършените действия /т. 71, установените факти и обстоятелства /т. 8/.

Видно от съдържанието на протокола, същият съдържа само дата на съставяне на протокола, но не и датата, на която са извършени действията. Датата на съставяне на документа не е равнозначна на датата на извършване на действията, тъй като е възможно датите и да не съвпадат.

Следва да се отбележи на следващо място, че като извършени действия е посочено само „посещение на адрес“. Няма данни за това, кой адрес е посетен. Като установени факти и обстоятелства, е посочено само: „при посещение на декларирания адрес /какъвто отново не е посочен/, не е открит управителя или упълномощено лице за контакт с органи по приходите. На адреса /без посочване на данни за същия/ не са открити табели с указателни табели с името на търсената фирма.“. Протоколите не съдържат конкретни данни за обекта - адресът, който се твърди, че е посетен.

Съгласно разпоредбата на чл. 50, ал. 2, т. 8 от ДОПК протокола следва да съдържа описание на установените факти и обстоятелства. Това предполага, че следва да има описание на адреса, за да може да се удостовери, че органът по приходите действително е извършил посещение на място.

Установено е, че към датите на съставяне на протоколите „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД все още е било регистрирано по ЗДДС.

Съгласно чл. 50, ал. 1 от ДОПК протоколът, съставен по установения ред и форма от орган по приходите или служител при изпълнение на правомощията му, е доказателство за извършените от и пред него действия и изявления и установените факти и обстоятелства. В случая изискването за форма не е спазено, доколкото протоколите не съдържат задължителните реквизити, изрично регламентирани в ал. 2 на цитираната разпоредба. С оглед на това, считаме, че Протокол №1709607/07.01.2021 г. и Протокол №1709608/15.01.2021 г. не могат да се приемат като годни доказателства за удостоверяване на факта, че е извършено посещение на адреса за кореспонденция на „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД, и че на този адрес не е открит представляващия дружеството, орган на управление или упълномощено лице.

Няма безспорни доказателства за изпълнение и на следващите елементи от фактическия състав на чл. 32 от ДОПК, че органът по приходите е изпратил писмо с обратна разписка, както и, че е поставил съобщението на определеното за целта място в териториалната дирекция.

С оглед на гореизложеното, се налага извода, че поради неизпълнение на процедурата по реда на чл. 32 от ДОПК, няма надлежно връчване на ИПДПОЗЛ до „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД и „ХОБИСИМО“ ЕООД и извода, че дружествата не представят документи се явява необоснован.

Неоткриването и непредставянето на документи от страна на доставчиците не може да бъде определящ по отношение на преценката за правото на данъчен кредит, доколкото това е обстоятелство, за което дружеството не може да носи отговорност. Съгласно указанията на изпълнителния директор на НАП, дадени с писмо изх. № 91 -00- 321 / 08.11.2007 г.: „при искане на информация от третото лице (извършване на насрещни проверки), следва да се има предвид, че ако третото лице не е намерено на адреса за кореспонденция и органът по приходите прецени, че не е необходимо по - нататъшно търсене на лицето на други известни административни адреси, връчването на искания за представяне на документи по реда на чл. 32 от ДОПК, то тяхното изпълнение в дадения срок са безпредметни сами по себе си не могат да водят до изводи във вреда на ревизираното лице. В тези случаи органите по приходите следва внимателно да преценят доколко е изпълнен принципът на обективност, залегнат в чл. 3 от ДОПК и дали са събрани достатъчно доказателства, които да позволят законосъобразно установяване на задълженията на ревизираното лице. В подобни случаи ревизирият субект следва да бъде уведомен за невъзможността да се получи информация и от него да бъде поискано съдействие за установяване на контакт с лицето, от което се иска предоставяне на информация". В конкретния случай това не е сторено и указанието не е спазено.

В контекста на горното следва да се има предвид, че съгласно Писмо изх. № 15-00-17#2/25.08.2011 г., на НАП: „Ненамерени на данъчен адрес преки или предходни доставчици по време на извършваните данъчни ревизии не е непосредствена предпоставка за отказ на данъчен кредит по фактурите, издадени от тези лица, като това обстоятелство следва да се цени наред с всички останали факти и обстоятелства, установени по време на данъчната ревизия. Според изразеното в това писмо становище на НАП, ненамирането на данъчен адрес на пряк или предходен доставчик не е основание да се твърди автоматично, че не е налице реалност на доставката.

Дори и да не са били открити въпросните доставчици с оглед на горецитираните указания, както и с оглед на принципите на служебно начало и обективност, ревизиращите следвало да поискат такава проверка или да се обърнат към жалбоподателя за оказване на съдействие за същата.

Съгласно чл. 68, ал. 2 от ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит възниква, когато подлежащият на приспадане данък стане изискуем. Той става такъв на датата на възникване на данъчното събитие - чл. 25, ал. 5, т. 1 или ал. 6 от ЗДДС и като последица от тази изискуемост този данък следва да бъде начислен, чрез описаните в чл. 86, ал. 1 от ЗДДС действия:

- издаване на данъчен документ (фактура, ДКИ, Д., Протокол);
- включване размера на данъка в резултата по справката - декларация за периода и посочване на данъчния документ в дневника за продажбите за

същия данъчен период.

Според хипотезата на чл. 69 от ЗДДС, регистрираното лице има право да приспадне данъка за стоките и услугите, които доставчик - регистрирано по ЗДДС лице (всичките доставчици са такива за периода на издаване на процесните фактури), му е доставил, и които стоки или услуги ще се използват за извършване на облагаеми доставки. В чл. 71 от ЗДДС е предвидено, че лицето получател може да упражни правото си на данъчен кредит, когато притежава някой от документите посочени от т. 1 до т. 7 на същия член.

Действието на доставчика, от което зависи правото на данъчен кредит на получателя по доставката е издаването на данъчен документ със законоустановено съдържание. Дали този документ ще бъде включен от доставчика в дневника му за продажби и в кой данъчен период, дали ще бъде включен в справката — декларация за периода, дали доставчикът ще внесе дължимия данък по тази доставка, са все обстоятелства, които не определят правото на данъчен кредит и това виждане е изцяло в унисон с европейската практика относно данъка върху добавената стойност. Получателят не може да носи отговорност за действията на своя доставчик.

Логично е, че след като получателят е положил обичайната грижа при осъществяване на доставката, той не може да носи отговорност за обстоятелства, които е нямало как да узнае и за които няма задължение да събира информация или документи. В тази връзка получателят на стоката или услугата не може и няма задължение да знае, по какъв начин доставчикът му се е снабдил със стоката, респективно с възможността да извърши услугата, действията на неговите предходни доставчици, дали в процеса на придобиване на стоката е съставял документи, установяващи реалното им предаване и получаване на стоката (услугата) от негови предходни доставчици, дали предходните доставчици установяват придобиването на стоките и други подобни действия, които той, като краен получател на стоките или услугите, в случая „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД, няма възможност, както да проследи, така и да контролира. Това са все обстоятелства, за които получателят не носи отговорност и те не могат да бъдат основание да му се откаже право на данъчен кредит по съответните доставки, при условие, че е снабден с всички документи, които удостоверяват законосъобразност на сделката и съответно са му издадени данъчни документи в тази връзка и е заплатил стоките /услугите/.

Този основен принцип е свързан със събирането на доказателства и означава, че при осъществяването на правомощията си органите на НАП установяват не само фактите и обстоятелствата, които ангажират отговорността на лицето, но и такива, които изключват тази отговорност.

За разлика от служебното начало принципът на обективност е насочен към оценката на събраните доказателства. Съгласно чл. 3, ал. 2 от ДОПК административните актове се основават на действителни факти от значение

за случая. Това означава, че за да издаде административния акт органът по приходите извършва проверка в няколко насоки - първата на относимите към предмета на производството факти и обстоятелства и втората на установените факти и обстоятелства, които обосновават отговорност на лицето за публични вземания. Третата проверка, която извършва органът по приходите при преценка на доказателствата е регламентирана в чл. 3, ал. 3 от ДОПК. Съгласно тази норма истината за Фактите се установява по реда и със средствата, предвидени в ДОПК. т. е. органът по приходите следва да провери дали при установяване на факта е спазен редът и са използвани средствата на ДОПК. Спазването на тези принципи гарантира в голяма степен и другия основен принцип на ДОПК - законността, като това осигурява законосъобразност и на административния акт.

На основание чл. 37 от ДОПК доказателствата в административното производство се събират служебно от ревизиращите органи или по инициатива на ревизирувания субект. Всички доказателства подлежат на обективна оценка и анализ при установяване на публично - правните задължения. Това означава, че доказателствената стойност на доказателствата следва да се преценява, с оглед на всички събрани в хода на ревизията доказателства.

Видно от мотивите в РД, възприети изцяло в РА, изводите за липса на доставка на стоки по фактури, издадени от горепосочените доставчици, всички те се свеждат основно до факти и обстоятелства от дейността на доставчиците /непредставяне на доказателства за произход на стоките, наличие на обекти и транспортни средства, кадрова и техническа обезпеченост/, на които дружеството като получател, по никакъв начин не може да влияе и не може да бъде държано отговорно.

В хода на ревизията няма доказателства за надлежно връчени ИПДПОЗЛ на доставчиците. Тоест в случая органът по приходите не е изчерпал всички възможни и относими процесуални действия за събиране на доказателствата, които счита, че са релевантни към изясняване на факти и обстоятелства. Същевременно данъчните органи изискват от дружеството, като получател, да доказва факти и обстоятелства, за които то не разполага с механизъм да събира.

Доколкото предмет на доставките от горепосочените доставчици са стоки, наличието или не на кадрова обезпеченост е ирелевантно към доказване реалността на доставките. Прекупваческата дейност би могла да се извършва с личен труд на управителите на тези дружества. В тази връзка спецификата на прекупваческата дейност не изисква непременно и обект, където стоките да се съхраняват.

Относно мотивите за недоказан произход на стоките:

Предвид и актуалната съдебна практика на Съда на ЕС по отношение на този

въпрос, по-конкретно Определение на Съда на ЕС от 15 юли 2014 г. по дело С-123/14 „Италес“ ООД срещу Директора на Дирекция ОДОП - [населено място] при ЦУ иа НАП, в което съдът изрично сочи следното: „Разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, които се отнасят до правото на приспадане на данъка върху добавената стойност, трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат данъчната администрация на държава членка да приеме, че няма извършена доставка на стоки, като последица от което е налице пречка купувачът да приспадне платения при покупката ДДС, по съображение че купувачът не е доказал нито произхода на съответните стоки, нито това, че доставчикът му ги е притежавал, въпреки че тази администрация не установява, че купувачът е участвал в измама с данъка върху добавената стойност и е знаел или е трябвало да знае, че съответната сделка е част от такава измама.“

Липсата на установен произход на стоките - предмет на процесите доставки не е основание за отказ на право на приспадане на данъчен кредит, освен когато същата е съпътствана от наличие на обективни данни за участие или знание за извършване на измама от получателя по доставката.

В случая органите по приходите нито сочат, нито доказват наличието на данни за данъчна измама, - за това, че ревизираното лице е знаело или не е могло да не знае, че тези сделки са част от данъчна измама.

Произходът на стоките е ирелевантен за факта на доставката и за правото на данъчен кредит на получателя се споделя и в константната практика на Върховния административен съд. Налице са множество решения на ВАС в този смисъл, като например: Решение № 17030/18.12.2013 г. по адм. д. № 14330/2012 г., I отд. на ВАС, Решение № 9369/28.06.2012 г. по адм. д. № 13480/2011 г., VIII отд. на ВАС, Решение № 1042 от 20.01.2011 г. по адм. д. № 3679/2010 г., I отд. на ВАС, Решение № 12311 от 21.10.2010 г. по адм. д. № 4299/2010 г., I отд. на ВАС и др.

В подкрепа на това, че произходът на стоките е ирелевантен в конкретния случай е фактът, че от представените доказателства, по категоричен начин се установява прехвърляне на собствеността върху стоките. Пряко доказателство за прехвърляне на собствеността върху стоките са представените приемо- предавателни протоколи, в които и както изрично са констатирани органите по приходите, стоките са индивидуализирани по вид, количество, единична цена и обща стойност.

По смисъла на ал. 2 на чл. 24 от ЗЗД, при договори за прехвърляне на собственост върху вещи, определени по своя род, собствеността се прехвърля, щом вещите бъдат определени по съгласие на страните, а при липса на такова, когато бъдат предадени. В конкретния случай приемо-предавателните протоколи по категоричен начин удостоверяват прехвърляне право на собственост. Без значение дали доставчикът доказва,

че е собственик на стоката.

Съгласно чл. 6, ал. 1 от ЗДДС обективен критерий за наличие на доставка на стока е единствено настъпил прехвърлителен ефект на правото на собственост върху стока. Ето защо считаме, че от представените доказателства по безспорен начин се установява, че дружество „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД е получило в патримониума си процесите стоки и то именно от лицата /доставчиците/, издатели спорните фактури.

Освен това представените от дружеството приемо-предавателни протоколи съдържат данни за транспортното средство, с което е извършен транспортът на стоките. Въпреки че са разполагали с тези данни, органите по приходите не са извършили нужните проверки, за да установят чия собственост е посоченото транспортно средство.

В подкрепа на факта, че стоките, предмет на спорните доставки, са действително получени от дружество „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД, е водената счетоводна отчетност, както и факта, че всички стоки са предмет на последваща реализация. В тази връзка е представена справка за последваща реализация на стоките, счетоводни регистри и издадени фактури.

Документите, които дружество „РУУФ К.“ ЕООД издава и съставя към своите клиенти, са идентични с документите, които са издадени и съставени между дружеството и спорните доставчици. Заприхождаването и изписването на стоките се извършва по един и същи начин. В случая при едни и същи доказателства органът по приходите признава реалността на едни доставки /тези, по които дружество „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД е изпълнител/, а не признава на други /тези, по които дружество „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД е получател/.

По отношение на позоваването на органите по приходите на издаден РА на „АПАРТ ЛОГИСТИКА БЪЛГАРИЯ“ ЕООД:

Наличието или не на такъв акт, по никакъв начин не би следвало да се отрази на достоверността и доказването на осъществените помежду двете дружества доставки. Това е така, тъй като самите ревизионни актове не са пряко доказателствено средство за наличието или липсата на определена доставка, а обективират изводите на определен ревизиращ орган, в резултат на проведена ревизия и събраните в хода на тази ревизия доказателства. Сам по себе си, ревизионния акт, като индивидуален административен акт, обвързва с изводите си само и единствено участниците в това производство.

В хода на ревизията по никакъв начин не е доказано, за участието на дружество „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД в данъчна измама. Съгласно константната практика на СЕС, не се допуска ограничаване право на приспадане на данъчен кредит, освен ако въз основа на обективни данни не се установи, че това право е упражнено с измамна цел или с цел злоупотреба. В този смисъл са редица съдебни актове на СЕС - решение от 3 март 2005 г.

подело С-32/03, решениеот 6 юли 2006 г. посъединенидела С-439/04 и С-440/04, решение от 29 март 2012 г по дело С-414/10, решение от 21 февруари 206 г. подело С-255/02.

По делото беше приета и неоспорена от ответника съдебно- счетоводна експертиза - основна и допълнителна съдебно- счетоводна експертиза, които по безспорен начин установиха, че процесиите доставки са реално извършени.

На първо място експертизата установи, че както от жалбоподателя, така и от доставчиците са оформени всички законови изискуеми счетоводни и отчетни документи, както и че счетоводството на жалбоподателя е водено съгласно данъчното законодателство.

Доказано беше, че процесиите фактури по доставките са правилно заприходени и отразени в счетоводствата, както на „Рууф къмпани“, така и на доставчиците. Всички процесни фактури са осчетоводени в счетоводствата на доставчиците и по тях е начислен приход по счетоводна сметка 702 ”Приходи от продажба на стоки” и начислен ДДС по счетоводна сметка „Начислен ДДС продажби”.

Установен беше и начинът на транспорт, като са представени заявки, ЧМР товарителници, доказващи извършването на транспортите, с отразени изпращач, превозвач и получател на стоката, място на товарене и разтоварване, приемо-предавателни протоколи и др.

Съгласно чл. 9, т. 1 от Конвенцията за договора за международен превоз на стоки, товарителницата удостоверява, до доказване на противното, условията на договора и получаването на товара от превозвача, т.е. доказва извършване на договорената превозна услуга. Тези писмени доказателства не са оспорени от ответника и предвид частният им свидетелстващ характер, удостоверяват вписаните в тях факти и обстоятелства.

В т.4 от основната експертиза вещото лице установи също, че стоките предмет на доставките са свързани с предмета на дейност на жалбоподателя. Освен това, в т. 10 от основната експертиза беше установено, че стоките по процесиите доставки са предмет на последваща реализация, за което са издадени и оформени всички изискуеми последващи документи.

Налице е и пълно заплащане на доставките по процесиите фактури, (т. 9 от допълнителното заключение).

По отношение на фактурите издадени от доставчика „АПАРТ ЛОГИСТИКА“ ЕООД, вещото лице установи, че една част от фактурите в размер на 99 000 лева са заплатени от „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД по банков път директно на доставчика, което е установено от платежните нареждания. Освен това е направено е тристранно споразумение, съгласно което неплатения остатък по фактурите към този доставчик на стойност 437 671.20 лв. следва да бъде

заплатен от „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД по заповед на дружество „МИГ ПЕРСОН“ ЕООД по банковата сметка на предходен доставчик гръцкото дружество GRECOIL MOMOS, посочена в споразумението. Остатъкът от дължимото по фактурите издадени от „АПАРТ ЛОГИСТИКА“ ЕООД, „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД е заплатил по банков път директно на гръцкото дружество по банкова сметка в Гърция, за което са представени платежни нареждания.

По отношение на доставчика „Хобисимо“ ЕООД, в заключението си вещото лице установи, че са направени плащания по банков път по всички издадени от него фактури и няма налице неплетен остатък, за което има платежни нареждания. Т.е. и към този доставчик напълно е заплатено дължимото по издадените от него фактури.

Налице достатъчно доказателства, че процесните доставки са реално извършени търговски сделки и неоснователно е отказано правото на „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД за приспадане на данъчен кредит за процесния период.

На следващ място соченото правно основание за постановяване на отказа - основание „че доставчикът не притежава необходимия ресурс за извършване на фактурираните спорни доставки.“ и „Няма доказателства издадените първични документи от проверяваното лице – фактури за доставки, които да отразяват вярно сделките и събитията в съответствие с тяхното икономическо съдържание, същност и финансова реалност.“ липсва в закона. Тази квалификация би могла да укаже, че се настоява за приложение на чл. 177 от ЗДДС - търси се отговорност за злоупотреба с ДДС, ако са налице комуплативно елементите на фактическия състав: "РУУФ КЪМПАНИ" ООД е следвало да знае, че евентуално данъкът по процесните фактури не е внесен от съответния доставчик и също да има доказателства, че доставката е привидна, да заобикаля закона или да е на непазарна цена. Чл. 177, ал. 2 от ЗДДС изисква тези обстоятелства да са доказани от ревизиращите органи. Органите по приходите излагат извода, че дружеството е участвало в данъчни измами, без да представят годни доказателствени средства за това, което противоречи на практиката на Съда на ЕС/ решението на съда по съединени дела C-80/11 и C-142/11 Mahaseben и D./, както и на Становище И.. № 20-00-134/21, 06.2013 г. на НАП - ЦУ относно ограничаване на правото на приспадане на данъчен кредит в хипотезите на липса на доставка. Тъй като в издадения ревизионен доклад се оспорва правото на данъчен кредит, като органите по приходите сочат, че не са налице доказателства за реалното осъществяване на доставките, следва да се посочи най - новата практика на Съда на ЕС, съгласно която отказът на правото на данъчен кредит по изложените мотиви за липса на доказателства е в грубо противоречие с европейското законодателство/ Решение от 22 юни 2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11 Mahageben и D./. Според диспозитива на решението и изложените мотиви на съда - т. 47 и т. 52, става изрично ясно, че правото на данъчен кредит следва да се признае от органите по приходите, дори само ако получателят не притежава други документи, освен фактурата за доставката и лицето не може да бъде санкционирано, като не му бъде

признато правото на данъчен кредит, ако не е знаело и не е могло да знае, че съответната сделка е част от извършена от доставчика данъчна измама, дори такава да е налице. В конкретните случаи, нито се сочи, нито отказът на правото на данъчен кредит се обосновава с извършването на каквато и да е данъчна измама и нарушение. Това изобщо изключва възможността ревизираното лице, което е получател по доставките, да е знаело или да е трябвало да знае за евентуална измама или нарушение. Поради липсата на доказана измама или нарушение и след като не е доказано, че РЛ е знаело или е трябвало да знае за евентуална измама или нарушение, то съобразно практиката на Съда на ЕС следва да се признае правото на данъчен кредит, дори ако ревизираното лице разполага само с фактура за доказване на наличието на доставка. Съобразно практиката на съда, за наличието на право на данъчен кредит е достатъчно получателят да разполага само с фактура. В т. 61 и т. 65 от цитираното решение Съдът на ЕС изрично изяснявал, че органите по приходите не могат да изискват от получателите по доставките доказателства, касаещи възможността на техните доставчици да осъществят услугите и при липса на такива да отказват правото му на данъчен кредит. Дори да се приеме/което се оспорва предвид множеството представени доказателства за обратното/, че в настоящото производство не е доказано дали съответните доставчици са разполагали с необходимите ресурси /в т.ч. чрез подизпълнители/ за осъществяване на доставките и че са били в състояние да осъществят доставките, то предвид практиката на Съда на ЕС, правото на данъчен кредит по спорните доставки следва да бъде отново признато. Решенията на Съда на ЕС по силата на чл. 633 от ГПК са задължителни за всички съдилища и учреждения в Р. България, поради което са задължителни и за органите по приходите. Правото на ЕС и в частност Директива 2006/112 имат приоритет над националното законодателство/ЗДДС/, което му противоречи и органите по приходите следва да оставят без приложение нормите на ЗДДС, които противоречат на директивата - съответно така, както е тълкувана в решенията на Съда на ЕС/ в този смисъл Решение № 5 от 10.05.2005 г. на КС по конст. д. № 10/2004 г./ Това се споделя и от практиката на Изпълнителния директор на НАП/публикувания Наръчник по ЗДДС от НАП, стр. 20 - 24, в който е детайлно разяснен принципът на "директния ефект" на правото на ЕС/. Органите по приходите следва да се съобразят с разпоредбите на европейското право, респективно с решенията на Съда на ЕС - по аргумент на чл. 5, ал. 4 от Конституцията, чл. 2, ал. 2 от ДОПК и чл. 5, ал. 2 от АПК, приложим в производствата по ДОПК по силата на § 2 от ДОПК, чл. 633 от ГПК и принципа на предимство на правото на Общността над националното право.

Отказаното право на данъчен кредит по доставките към жалбоподателя е мотивирано в РД и РА на базата на съмнения за реални доставки към оспорващия, поради липса на кадрова, техническа и материална обезпеченост при доставчиците. При доказано реално осъществяване на доставките и последващото им използване най-общо казано в икономическата дейност на ревизирувания субект за осъществяване на последващи облагаеми доставки, правото на данъчен кредит не може да бъде

отказано с мотиви за недоказана кадрова, техническа и материална обезпеченост на доставчиците и непредставянето на доказателства за транспорт, доказателства за счетоводно отразяване в счетоводствата на доставчиците на разходи във връзка с доставките, освен ако приходната администрация докаже, и то въз основа на обективни данни, че данъчно задължено лице се позовава на процесните сделки е цел измама, или че то знае, или е трябвало да знае, че чрез тях участва в сделка, част от измама с ДДС, осъществена от неговия доставчик, или от друг доставчик по веригата от доставки/Решение на СЕС от 06 декември 2012 по дело С-285/11, Б., т. 40, решение на СЕС от 21 юли 2012 г. по съединени дела С-80811 и С-142/11 Mahageben и D., т. 66; решение на СЕС от 06 септември по дело С-324/11, G. T., т. 45; решение на СЕС от 13 февруари 2014 г. по дело С-18/13, М. П., т. 31/. Идентично е постановеното с решение на СЕС по дело С-18/13, съобразно което не се допуска на ДЗЛ да не се признае право на приспадане на извършената услуга само поради това, че доставчика или неговия подизпълнител не са разполагали с необходимия персонал, материали и активи, стига обстоятелствата да не сочат на измама и въз основа на посочени от приходната агенция на обективни данни да се установи, че ДЗЛ е знаело или е трябвало да знае, че сделката, е която обосновава правото си на приспадане е част от тази измама. Позоваването на такива обективни факти, респективно тяхното доказване, лежи изцяло в доказателствената тежест на органите по приходите. В случая такава твърдение на ревизиращите органи по отношение на доставките по спорните фактури липсва както в РА, така и в РД. При наличието на фактури, отговарящи на изискванията на ЗДДС и приложени към тях договори и протоколи, които позволяват да бъде определен точно вида и предмета на услугите и доставките/какъвто е настоящия случай/ ревизиращия орган е трябвало да изследва наличието на другите две основни предпоставки за признаване правото на данъчен кредит на получателя, а именно - реалното предоставяне на услугите и стоките в изпълнение на изискванията на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС и използването на резултата от тях за извършване от получателя им облагаеми доставки съгласно изискванията на чл. 69, ал. 1 от ЗДДС. За установяване на наличието на първата предпоставка за признаване правото на данъчен кредит ревизиращият екип е подходил избирателно, като е обсъдил фактите и събраните доказателства, които го ползват единствено при аргументирането на неговия извод за липса на реална доставка по спорните фактури, но не и тези, които по безспорен начин сочат на изпълнение на изискванията на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. Наличието на втората предпоставка за признаване правото на данъчен кредит не е била предмет на събиране на доказателства, респективно техния последващ анализ и преценка във връзка с изпълнение на изискванията на чл. 69, ал. 1 от ЗДДС. От събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства по безспорен начин се установява реалното изпълнение на доставките, които са предмет на спорните фактури с издатели „Апарт логистика България“ ЕООД и „Хобисимо“ ЕООД.

В приетото по делото експертно заключение вещото лице по един категоричен и безспорен начин установява въз основа на събраните писмени

доказателства наличието и на двете предпоставки за признаване правото на данъчен кредит в полза на жалбоподателя, а именно: всички процесни фактури са отразени в счетоводството на жалбоподателя, като наличието на извършени разплащания по всички процесни фактури и съответно уредени финансови отношения с доставчика е доказателство за действително осъществяване на доставките с оглед тяхната генетична и функционална връзка плащането и изпълнението на задълженията при двустранните договори.

Налице са доказателства, сочещи на изпълнение на първата предпоставка по чл. 68, ал. 1 от ЗЗДС за признаване правото на данъчен кредит /СЧСЕ/. Наличието на реални доставки, които в последствие са били използвани от жалбоподателя за последващи облагаеми доставки се потвърждава от изводите на вещото лице, намерили отражение в приетото заключение по делото. В своето заключение вещото лице доказва безспорно, че всички доставки по спорните фактури са използвани в независимата икономическа дейност на "РУУФ КЪМПАНИ" ЕООД за извършване на последващи облагаеми доставки към клиенти на дружеството /отговор на въпрос 10 от допълнителното заключение на ССЕ/. Следователно, няма как да се приеме за верен извода на органа по приходите за липса на реална доставка, защото ако "РУУФ КЪМПАНИ" ЕООД не е получило предмета на спорните доставки, то няма как впоследствие да е осъществило последващи доставки с него.

Плащането по доставката /извършено по банков път/ е пряка индикация, че сделките са реални и е възникнало в действителност данъчното събитие по чл. 25 от ЗДДС и задължението на доставчика да начисли ДДС/Решение на № 485/13.01.2010 г. по адм. д. 12971/2009 г. на ВАС/. Извършеното плащане би било лишено от икономическа логика, ако услугите действително не са били доставени. Именно разплащането на данъчната основа и данъка по извършените доставки доказвало по безспорен начин, че същите са действително извършени. Налице са реални доставки, които впоследствие са използвани от оспорващия за последващи облагаеми доставки към техни клиенти.

В заключение - Ревизионен акт №Р-22221020006146-091-001/19.07.2021 г. е издаден от компетентни органи по приходите, но е незаконосъобразен и необоснован, предвид по-горе изложените съображения и мотиви.

Така очертаният изход на делото определя като основателна, съразмерно на уважената част от жалбата, претенцията на дружеството-жалбоподател за възстановяване на разноските: общо 3013 лева, както следва - 50 лева държавна такса; общо 1463 лева за съдебно-счетоводна експертиза; 1500 лева заплатено на адвокат възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. първо ДОПК, Административен съд София - град, 60 - ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата от „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес за кореспонденция: [населено място], [улица] електронен адрес: par,@fskkartel.com, чрез Д. А. Б., в качеството на управител Ревизионен акт №Р-22221020006146-091-001/19.07.2021 г., издаден от Г. И. М. – орган, възложил ревизията, и А. А. Н. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1556/07.10.2021г. на директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Националната агенция по приходите - Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика – С. при ЦЕ на НАП да заплати на „РУУФ КЪМПАНИ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], [населено място] направените по делото разноси в размер на 3013 лева (три хиляди и тринадесет лева). Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: